

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Ciumac Nicolae în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Zaporojan Ion

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 05.03.2021 – 19.04.2021;

Instanța de apel: 13.05.2021 – 30.11.2021;

Instanța de recurs: 28.02.2022 – 30.03.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Telenești, din 19 aprilie 2021, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Zaporojan Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis, prin aplicarea art. 90 Cod penal a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a reținut că, Zaporojan Ion la 10 februarie 2021, în intervalul de timp 20:00- 22:00, ora concretă nefiind stabilită de organul de urmărire penală, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, intenționat, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului din termopan de la casa de locuit a lui Comerzan Vitalii din satul XXXXXXX raionul Telenești, a pătruns într-o odaie a casei, de unde dintr-un pat în care se afla o gentuță de culoare neagră, a sustras din ea bani în numerar în sumă de 3000 euro,

echivalentul a 63696 lei și 7000 lire sterline, echivalentul a 169158,50 lei, cauzându-i acestuia un prejudiciu material în proporții mari în sumă totală de 232854,50 lei.

Astfel, prin acțiunile sale, Zaporojan Ion a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (4) Cod penal, individualizată prin „furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții mari.”

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul în Procuratura raionului Telenești, Calugher Lilia și partea vătămată Comerzan Vitalii, au declarat cereri de apel, criticând sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Telenești, din 19 aprilie 2021.

3.1 Procurorul în Procuratura raionului Telenești, Calugher Lilia prin apelul declarat a solicitat casarea parțială a sentinței din motivul blândeții pedepsei penale aplicate, rejudecarea cauzei penale și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Zaporojan Ion, declarat vinovat în baza art. 186 alin. (4) Cod penal și condamnat, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ Codul de procedură penală, la o pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar tip semiînchis, și menținerea sentinței referitor la soarta corpurilor delictive.

În motivarea cererii de apel acuzatorul de stat a invocat că, instanța, reieșind din gradul prejudiciabil al acestei fapte, incorect a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, suspendându-i condiționat executarea pedepsei pe un termen de 2 ani.

În acest context, consideră că la aplicarea pedepsei lui Zaporojan Ion, pentru infracțiunea comisă, instanța de judecată nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și astfel, incorect a ajuns la concluzia privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Infracțiunea care i s-a incriminat lui Zaporojan Ion, de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții mari, atentează la patrimoniul persoanei. Prejudiciul cauzat în urma comiterii infracțiunii a fost restituit părții vătămate de către organul de urmărire penală în termeni proximi, fiindcă mijloacele bănești sustrase în sumă de 3 mii euro și 7 mii lire sterline au fost depistate la scurt timp după comiterea infracțiunii.

Opinează că, instanța de fond nu a aplicat inculpatului o pedeapsă proporțională faptelor comise, or aceasta urma la aplicarea pedepsei într-adevăr să țină cont de personalitatea inculpatului, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, inviolabilitatea proprietății private, natura și gravitatea rezultatului produs.

În speță, aplicarea unei pedepse privative de libertate ar fi pedeapsa care ar răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 din Codul penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, va restabili echitatea socială și va fi proporțională cu consecințele infracțiunii, nu va genera apariția unor sentimente de nedreptate și de neîncredere în lege și nu va duce la consecințe contrare scopului urmărit, este ultima soluție în care legea penală își va atinge scopul său legal, care va influența la corectarea și reeducarea vinovatului.

3.2 Partea vătămată Comerzan Vitalii, prin apelul declarat a solicitat casarea totală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Zaporojan Ion să fie condamnat în baza art. 186 alin.(4) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare.

În susținerea cererii de apel a invocat că consideră sentința dată ilegală și neîntemeiată, pedeapsa aplicată față de inculpat fiind una prea blândă.

Opinează că, instanța de judecată neîntemeiat a aplicat față de inculpat o măsură de pedeapsă minimală prevăzută de sancțiunea art. 186 alin. (4) Cod penal și cu suspendarea executării, or inițial acesta nu-și recunoștea vina de comiterea furtului din gospodăria sa, iar solicitarea acestuia de examinare a cauzei penale date în temeiul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, nu a fost o recunoaștere sinceră ci doar o modalitate de a se eschiva de o pedeapsă legală.

Consideră că nu a existat careva temei legal pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și suspendarea condiționată a executării pedepsei de către Zaporojan Ion, or acesta a comis o infracțiune gravă și nu s-a căit de cele comise. Nici până în prezent acesta nu și-a cerut iertare de la partea vătămată pentru cele comise, se comportă foarte arogant față de el, ceea ce denotă faptul că nu are careva remușcări pentru infracțiunea comisă și nu sunt șanse de corectare fără izolarea de societate.

Suplimentar invocă că din informația pe care o deține, Zaporojan Ion Pavel a mai comis și alte infracțiuni și la moment este urmărit penal în cadrul altei cauze penale.

Consideră că față de inculpat urma să fie aplicată o pedeapsă mai aspră și anume cea solicitată de către acuzatorul de stat sub formă de închisoare cu executare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021 au fost admise apelurile procurorului și a părții vătămate Comerzan Vitalii, casată parțial sentința Judecătoriei Orhei, sediul Telenești, din 19 aprilie 2021, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în acest sens o nouă

hotărâre prin care lui Zaporojan Ion, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal și stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis – cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, urmând ca Zaporojan Ion să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

4.1 Instanța de apel urmare a examinării probatoriului administrat și a argumentelor invocate a reținut că prima instanță corect a conchis că, Zaporojan Ion este vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin. (4) Cod penal, după semnele calificative furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții mari.

Prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 30.03.2021 a fost admisă cererea inculpatului Zaporojan Ion, fiind dispusă examinarea cauzei penale în baza probelor indicate în rechizitoriu în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală (a se vedea f.d. 110 verso).

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului Zaporojan Ion care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de aceștia, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Instanța de apel ținând cont de prevederile art. 75, art. 78 alin. (1) Cod penal și respectiv de prevederile art. 2, 61 Cod penal, neglijate de instanța de fond, a conchis că eronat au fost aplicate în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal.

Verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Zaporojan Ion, instanța de apel a reținut că instanța de fond nu a dat apreciere nici faptului că inculpatul a săvârșit infracțiunea de furt prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții mari. Totodată, urma să se rețină că inculpatul a săvârșit mai multe contravenții, iar la 03.10.2020 în privința lui Zaporojan Ion a fost încetată urmărirea penală privind săvârșirea infracțiunii de violare de domiciliu cu aplicarea violenței asupra unui minor în urma retragerii plângerii victimei pe motiv de împăcare.

Mai mult, instanța de apel a specificat că, așa cum rezultă din textul sentinței, instanței de fond și-a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului menționând că dânsul se poate corija fără a executa real pedeapsa închisorii, ceea ce instanța de apel

consideră că e o concluzie pripită și eronată, care nu poate fi menținută.

Instanța de apel a considerat că inculpatul poate fi corectat, reeducat doar prin executarea reală a pedepsei închisorii, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Or, luând în considerație că inculpatul nu se află la prima abatere de la lege, acesta având nenumărate încălcări ale Codului contravențional, precum și încetarea urmăririi penale pentru comiterea infracțiunii de violare de domiciliu cu aplicarea violenței asupra unui minor pe motiv de împăcare la 03.10.2020, iar la un interval scurt de timp, 10.02.2021, săvârșește o nouă infracțiune gravă, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții mari.

La aplicarea pedepsei lui Zaporojan Ion, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, inculpatul a comis o infracțiune cu intenție care, conform art. 16 Cod penal face parte din categoria celor grave, de comportamentul inculpatului până și după comiterea infracțiunii, de faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, de lipsa circumstanțelor agravante și atenuante. Iar ținând cont de sancțiunea prevăzută de art. 186 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, i-a stabilit o pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Ciumac Nicolae în numele inculpatului, prin care invocând incidența pct. 10) prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021, cu încetarea procesului pe motiv că a intervenit Legea cu privire la amnistie sau cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului a invocat că la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a luat în considerație faptul că inculpatul nu are antecedente penale, este caracterizat pozitiv, cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și a restituit integral prejudiciul material, aplicând eronat pedeapsa cu închisoare cu executare reală.

Instanța de judecată examinând cauza conform art. 364¹ Cod de procedură penală, a stabilit pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, aplicând potrivit apărătorului o pedeapsă penală mai aspră decât prevede art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Totodată apărarea face referire la Legea cu privire la amnistie în

legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, semnalând despre faptul că art. 186 alin. (4) Cod penal, imputat inculpatului, cade sub incidența legii.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul cererii de recurs ordinar se constată, că recurentul semnalează temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Tot din sumarul recursului declarat rezultă, că autorul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de inculpat și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, recurentul însă, critică decizia instanței de apel prin care a fost modificată modalitatea de executare a pedepsei cu închisoarea, fiind excluse prevederile art. 90 Cod penal, astfel considerând-o neîntemeiată, sub aspectul individualizării pedepsei.

În acest context, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând soluția instanței de apel, care a menținut pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, aplicată de către prima instanță, modificând modalitatea de executare, Colegiul penal conchide că instanța a motivat pe deplin și suficient necesitatea aplicării pedepsei sub formă de închisoare cu executare în penitenciar, motivare care este corespunzătoare practicii judiciare, ținându-se cont de toate circumstanțele prezentei cauze penale și cele personale ale inculpatului Zaporozjan Ion, care potrivit materialelor cauzei a comis o infracțiune gravă, a săvârșit mai multe contravenții, iar la 03.10.2020 în privința lui a fost încetată urmărirea penală privind săvârșirea infracțiunii de violare de domiciliu cu aplicarea violenței asupra unui minor în urma retragerii plângerii victimei pe motiv de împăcare, aspecte care justifică complet aplicarea pedepsei sub formă de închisoare.

Cu referire la alegațiile recurentului privind necesitatea dispunerii suspendării executării pedepsei cu închisoare, Colegiul penal notează că în conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar, aceasta *poate* dispune suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei.

Astfel, Colegiul penal evidențiază că lexemul „*poate*”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Astfel, instanța de apel corect a reținut că inculpatul a comis o infracțiune din categoria celor grave, cu intenție, și luându-se în considerație pericolul social al infracțiunii respective, modalitatea de comitere a acesteia prin pătrundere în locuință și personalității inculpatului, care nu se află la prima abatere de la lege, acesta având nenumărate încălcări ale Codului contravențional, precum și încetarea urmăririi penale pentru comiterea infracțiunii de violare de domiciliu cu aplicarea violenței asupra unui minor pe motiv de împăcare la 03.10.2020, iar la un interval scurt de timp, 10.02.2021, săvârșește o nouă infracțiune gravă, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții mari. Instanța de recurs atestă iraționalitatea modificării modului de executare a pedepsei stabilite.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătatea, situația familială și socială etc.

Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Astfel, luând în considerație personalitatea inculpatului, Colegiul penal conchide asupra faptului că infracțiunea comisă de către Zaporojan Ion nu reprezintă un incident în viața acestuia, dar acțiuni intenționate, fapt care determină lucid temeinicia soluției instanței de apel privind executarea reală a pedepsei cu închisoare stabilite inculpatului Zaporojan Ion.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că hotărârea instanței de apel în latura atacată de către partea apărării, nu conține erori ce ar duce la casarea acesteia.

Astfel, analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, Colegiul penal atestă că acestea au constituit obiect de examinare în instanța de apel, asupra căroră instanța s-a expus, complet, argumentat și motivat.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în *cauza Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În același timp, este neîntemeiată și solicitarea despre aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 7 lit. f) din Legea nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, deoarece, potrivit art. 427 alin (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului doar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

La caz, însă, instanța de apel a pronunțat decizia pe 30.11.2021, iar Legea nr. 243, a fost adoptată după această dată, adică la 24.12.2021 și a intrat în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial - 31.12.2022.

Prin urmare, chestiunea abordată, odată apărută după pronunțarea deciziei de către instanța de apel, care, împreună cu sentința au devenind definitive și executorii în virtutea prevederilor art. 415 alin. (3) 466 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (5) Cod de procedură penală, nu cade sub incidența procedurii de recurs ordinar, neconstituind erori de drept comise de instanțele de fond și de apel care urmează a fi reparate pe această cale de atac.

În aceste condiții, Colegiul penal consideră că aplicarea prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.243 din 24.12.2021, publicată și intrată

în vigoare la 31.12.2021 în această speță nu poate avea loc la etapa recursului ordinar, urmând a fi soluționată la etapa executării pedepsei, în conformitate cu prevederile art. 469-472 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că eroarea invocată în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ciurac Nicolae în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Zaporojan Ion XXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **26 mai 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie